

ת"פ 35050/08/15 - מדינת ישראל נגד אדם ביטון, עידו שובלי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35050-08-15 מדינת ישראל נ' ביטון ואח'

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הכהן ומיודובניק

נגד
הנאשמים 1. אדם ביטון
2. עידו שובלי
ע"י ב"כ עו"ד אלחדד

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 21.3.17, במסגרת הסדר טיעון, הודו שני הנאשמים בכתב אישום מתוקן והורשעו בעבירה של תקיפה חובלנית בצוותא, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- בהתאם למוסכם, הופנו שני הנאשמים לשירות המבחן והתקבלו תסקירים בעניינם מיום 24.8.17. בהמשך התקבלו חוות דעת מהממונה על עבודות השירות. עוד הוגשו גיליונות הרישום הפלילי של הנאשמים [תע/1 ותע/2 בהתאמה], וכן מסמך רפואי בעניין הנפגע מיום 3.4.15 [תע/3].
- ביום 28.11.17 טענו ב"כ הצדדים לעונש:
התביעה טענה לקביעתו של מתחם עונשי הולם בין שישה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר כעונש עיקרי, ועתרה לפי המוסכם, בעניינו של כל נאשם, לעונש עיקרי של שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי;
ההגנה טענה שמתחם העונש ההולם אמור להתחיל ממאסר מותנה, ועתרה לעונש של מאסר מותנה ושל"צ, ובוודאי שלא יותר מחודש עבודות שירות;

מעשי הנאשמים:

- בתקופה הרלוונטית עבדו הנאשמים בפינוי אשפה בחברה בה עבד גם הנפגע מר אימן סבאח כנהג משאית לאיסוף אשפה.
- ביום 2.4.15 בשעה 03:00 עבדו השלושה יחד בפינוי אשפה. על רקע מחלוקת בדבר קצב העבודה ואופן

נהיגת הנפגע, שנסע לאחר ופגע קלות בנאשם 1, תקפו שני הנאשמים את הנפגע, כשהנאשם 1 ובידו קרש פתח את דלת הנוסע בתא הנהג והחל להכותו בקרש, וכשפתח הנפגע את דלת הנהג - החל גם הנאשם 2 להכותו בקרש שאחז בידו.

3. כך גרמו הנאשמים לנפגע לסימני חבלה קלים באמת ידו הימנית [תע/3], ונשברה נורית איתות במשאית.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש הולם:

1. הצדדים לא ראו הצדקה לאבחן ענינים של הנאשמים זה מזה, ונסיבות האירוע מצדיקות קביעתו של מתחם עונשי אחד לשני הנאשמים, בשל חלקיהם הדומים במעשה.
2. הנאשמים פגעו בצורה משמעותית בערכים המוגנים בעבירה, שמירת הגוף והבריאות והגנת האוטונומיה של האדם על גופו כחלק מכבודו כאדם. מדובר בתקיפה בצוותא תוך שימוש בקרשים, כשהנזק הפוטנציאלי גדול, אך למרבה המזל הנזק הקונקרטי לגוף לא היה חמור, אף לא מתמיד. עם-זאת, קל לשער את תחושות הכאב, הפחד והעלבון של הנפגע.
3. התקיפה בוצעה בחבירה ספונטנית של הנאשמים, אך לא היתה מתוכננת, ועוד יש לקחת בחשבון כי באה, לפחות חלקית, בתגובה לפגיעת המשאית בנאשם 1 כשנסע הנפגע לאחר.
4. כשמדובר בתקיפה תוך שימוש בחפץ קר, דוגמת קרש, וכשלא נגרם נזק חמור ומתמיד, הענישה הנוהגת משתרעת בעיקרה מחודשי מאסר ספורים לריצוי בעבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל: כך ראו ת"פ 335954-04-14 מ.י. נ' מאיר (2016) וע"פ 28087-07-16 מ.י. נ' מאיר (2016), מקרה בו נקבע מתחם שתחילתו בעבודות שירות בגין תקיפה בקרש שגרמה לשבר מסובך בידו של הנפגע; ת"פ 51666-10-14 מ.י. נ' אלי (2016): הכאה בחוזקה בקרש שגרמה לנפילה ולהמטומה, נקבע מתחם שבין 3 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 62295-10-13 מ.י. נ' טליאז (2016): תקיפה נמשכת בקרש שגרמה לחבלות מרובות ללא שברים, נקבע מתחם שבין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל (העונש הופחת בערעור); ת"פ 10119-08-14 מ.י. נ' קניג (2015): תקיפת קטין מתוכננת עם אלה, שגרמה לחבלות קלות, נקבע מתחם שבין ארבעה חודשי עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר; ת"פ 23211-01-13 מ.י. נ' אלמו (2014): תקיפה נמשכת בקרש שגרמה לחתכים ולחבלות ללא שברים, הוטל עונש מוסכם של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; ע"פ 41309-08-11 מ.י. נ' מעודד (2011): תקיפה נמשכת לרבות באמצעות מקל, עקב סכסוך נהגים, שהותירה נזק מתמיד ללא שברים, בערעור הופחת עונשו של הנאשם מ-6 ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות;
5. על-אף החומרה היתרה שבביצוע העבירה בצוותא, נראה שבנסיבות העניין ובהתחשב במתחמי הענישה הנהוגים, אין צורך בקביעת מתחם מחמיר יותר, ולפיכך ייקבע המתחם בין חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.
6. עתירת התביעה לעונש, לפי המוסכם, מצויה אפוא במתחם העונש ההולם וההסדר סביר ומאוזן.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת עונשו של הנאשם 1 במתחם:

1. הנאשם יליד 1988, כבן 29 כיום, נשוי ואב לשני ילדים. מוצא הנאשם במשפחה שסבלה מקשיים כלכליים והוא החל לעבוד כבר בנעוריו ואף שוחרר מצה"ל לאחר מספר חודשי שירות. הנאשם עובד עתה כמנהל חנות בגדים, ולעתים מוסיף להכנסותיו את שכרו מעבודה אצל חברה קבלנית המועסקת בפינוי אשפה. אביו של הנאשם חולה מאוד, והנאשם משתתף עם אמו ואחיו בטיפול באב שמצבו הרפואי מתדרדר.
2. לחובת הנאשם רישום פלילי בגין עבירה יחידה של תגרה במקום ציבורי, אותה ביצע בשנת 2016, ובגינה נגזר עליו עונש של מאסר מותנה, קנס ופיצוי.
3. הנאשם שלל כל בעייתיות בהתנהגותו, על-אף שני מקרים בהם הסתבך והורשע בעבירות אלימות, ועל-אף ששירות המבחן שיקף לו את הערכתו בדבר לקותו בשליטה בדחפיו. עוד נמצא, כי הנאשם משתמש בקנאביס, ואף בכך אינו רואה כל בעיה.
4. הנאשם מסר, שטרם התקיפה התייחס הנפגע לנאשמים בצורה מזלזלת ותוקפנית, בשל קצב עבודתם. הנפגע אף הסיע את המשאית לאחר ופגע בנאשם. הנאשם חש מאוים, ולחששו הוסיף המצב הביטחוני (אומר בזהירות: קיומו של חשש זה אינו עולה בקנה אחד עם התנהגות הנאשמים). כך, הנאשם מודה במיוחס לו אך משליך אחריות על הנפגע. הנאשם מתקשה אפוא לבחון בביקורתיות את התנהגותו, לגלות אמפתיה לנפגע, ולהפנים את משמעות מעשיו.
5. מחד גיסא, הנאשם מתפקד כראוי בתחומי חייו השונים, ומגלה אחריות בביצוע משימותיו כאב, כבן, וכמפרנס המשפחה. מאידך גיסא, הנאשם מעמעם אחריותו למעשה ואינו מוכן להסתכלות ביקורתית על המעשה ועל הסתבכותו הנוספת. עמדותיו אלו מצטרפות למאפייני המעשה, כך ששירות המבחן מצא כי אין מקום להמלצה טיפולית בעניינו, וקבע שהסיכון להישנותה של התנהגות אלימה הוא בינוני וגם חומרת האלימות הצפויה היא בינונית.
6. השירות שלל גם אפשרות לביצוע של"צ והמליץ על ענישה קונקרטי, הנחוצה להצבת והדגשת גבולות.
7. הנאשם עתיד להינזק מעונש מאסר בכליאה, וגם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות עתיד להכביד עליו. עם-זאת, הפגיעה בנאשם תהא מוגבלת, לנוכח עיסוקו כיום.
8. לזכות הנאשם גורמים כבדי משקל:
 - א. הודאתו של הנאשם ונטילת האחריות, חלקית ככל שתהא, באופן שחסך את עדותו של הנפגע ומשאבי ציבור;
 - ב. התנהגות תקינה בתחומי חייו השונים;
 - ג. עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד;
9. משקל-מה יינתן גם לנסיבות חייו של הנאשם, שמנערותו נאלץ לדאוג לעצמו ולמשפחתו.

10. עונשו העיקרי של הנאשם ייקבע אפוא סמוך לתחתית המתחם, בתחומי המאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות. אמנע מהטלת קנס, לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, אך אחייבו בפיצוי, שכן מצבו הכלכלי של הנאשם ויכולת התשלום שלו אינם משפיעים על קביעתו של פיצוי, כדין פיצוי אזרחי (והשוו ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נ' מ.י. (2006) וע"פ 2661/12 פלוני נ' מ.י. (2012)).

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - קביעת עונשו של הנאשם 2 במתחם:

1. הנאשם יליד 1991, כבן 26 כיום, רווק המתגורר עם אחיו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ולאחריהן גויס לצה"ל אך שוחרר עקב קשיים משפחתיים והצורך לטפל באמו ע"ה, שחלתה בסרטן. בילדותו סבל הנאשם מהיחסים המתוחים בין הוריו ואף מאלומות פיזית מאביו. כיום היחסים בין הנאשם לבין אביו ואחיו תקינים. הנאשם עובד בפינוי אשפה בחברה הנותנת שירותים לעיריות, ולצד עבודתו זו הוא עובד גם כשליח במסעדה.
2. לחובת הנאשם רישום פלילי יחיד שעניינו עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, אותה ביצע בשנת 2012 ובגינה חויב בתחילה הביצוע של"צ, ללא הרשעה, אך משלא עמד בתנאי השל"צ, הורשע ונקנס.
3. הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא נקי מסמים, אך לא מסר בדיקה ולא יצר קשר עם השירות.
4. הנאשם הודה גם בפני שירות המבחן במעשה, ואף הכיר במידת-מה בעובדה שהתקשה לשלוט בזעמו, אך עם-זאת תלה אחריות בנפגע, בשל התנהגותו המזלזלת והתוקפנית, ומזער את משמעות המעשה ואת הפגיעה בנפגע. הנאשם אינו רואה צורך בטיפול, ואף אינו מוכן לביצוע של"צ, מחמת שעות עבודתו.
5. מחד גיסא, הנאשם מתפקד כראוי בתחומי חייו השונים, על-אף נקודת מוצא מורכבת: כך יעידו הטיפול באמו עד לפטירתה והשקעתו בשעות עבודה רבות. מאידך גיסא, הנאשם מקטין את משמעות המעשה ואת אחריותו, ואינו מוכן להסתכלות ביקורתית על נטייתו לאימפולסיביות.
6. עמדתו של הנאשם תואמת את התרשמות השירות גם מהיכרותו הקודמת עם הנאשם, כך ששירות המבחן מצא כי אין מקום להמלצה טיפולית בעניינו וקבע שהסיכון להישנותה של התנהגות אלימה הוא בינוני וגם חומרת האלימות הצפויה היא בינונית.
7. גם בעניינו של נאשם זה שלל השירות אפשרות לביצוע של"צ והמליץ על ענישה קונקרטי, הנחוצה להצבת והדגשת גבולות.
8. הנאשם עתיד להינזק חמורות מעונש מאסר בכליאה, כדין מאסר ראשון, ולהינזק באופן משמעותי גם ממאסר לריצוי בעבודות שירות, לנוכח פרנסתו מעבודה מאומצת.
9. לזכות הנאשם יעמדו גורמים כבדי משקל:

א. הודאתו של הנאשם ונטילת האחריות, מסויגת ככל שתהא, באופן שחסך את עדותו של הנפגע ומשאבי ציבור;

ב. התנהגות תקינה בתחומי חייו השונים;

ג. היעדרו של עבר פלילי רלוונטי;

ד. חלוקה הזמן מבלי שהנאשם הסתבך שוב בעבירה;

ה. הקשיים שבפניהם ניצב הנאשם בילדותו ובנערותו;

10. אף עונשו של נאשם זה ייקבע סמוך לתחתית המתחם, בתחומי המאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, כעונש עיקרי. כל שנאמר לגבי הנאשם 1 לעניין עיצומים כספיים, יפה אף כאן.

סוף-דבר, אני גוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות. אני מזהיר את הנאשמים, כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות, או הממונים במקום העבודות, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה. בנוסף, אני מתיר לממונה על עבודות השירות לערוך לנאשמים בדיקות שתן, ומבהיר לכל נאשם שגילוי שרידי סם, או ניסיון לעוות תוצאתה של בדיקת סם, יובילו אף-הם להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי המאסר בכליאה. תשומת-לבו של כל נאשם להוראות שבחוות דעתו של הממונה.

הנאשם 1 ירצה עונשו החל מיום 21.3.18 במרכז יום לקשיש במרכז הרפואי תל השומר;

הנאשם 2 ירצה עונשו החל מיום 21.3.18 במרכז הרפואי אברבנאל בבת-ים;

ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג;

ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודש ימים;

ד. פיצוי לנפגע בסך 1,000 ₪ (מכל נאשם), שיופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.4.18. לא ישולם הפיצוי במועדו, יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום המעשה 2.4.15 ועד ליום התשלום המלא בפועל. בקשות לדחייה נוספת או פלריסה לתשלומים ניתן להגיש למרכז לגביית קנסות, לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995.

הוראות נלוות:

א. התביעה תעביר בהקדם למזכירות בית המשפט טופס פרטי מתלון;

- ב. מוצגים: פרט לכסף, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ג. פיקדונות: ככל שהפקיד נאשם פיקדון בתחנת המשטרה כתנאי לשחרורו, יושב לו הפיקדון;
- ד. עותקי גזר הדין יישלחו לממונה על עבודות השירות ולידיעה בלבד של שירות המבחן;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ד אדר תשע"ח, 11 מרץ 2018, במעמד הצדדים.